

המגרש פרק תשיעי גיטין

פה.

עין משפט נר מצוה

בר א ב מ"י פ"ח מהל'
גירושין הל' ד סמג
עשין ט"ו ט"ז א"ע ס"י
קמ"ט ס"ף ב:
כה ג ד ה מ"י ט"ז
ה ספני ט"ו ט"ז
א"ע ס"ף ק"ט ס"ף ב:
ב ו ז ט י מ"י ט"ז
הלכה ו ט"ז ט"ז ט"ז
ס"ף ג:
כז כ מ"י ט"ז ט"ז ט"ז
בח ל מ"י ט"ז ט"ז ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
כט מ"י ט"ז ט"ז ט"ז
הלכה ד סמג ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ס"ף ג

גליון הש"ס

תוס' ד"ה תניתיה קמנה
וכו' במה"ד רביש לא אב
עסקינן ע"י גליון דף ק
ע"כ מ"ה נערה:

פסקי ר"ד (המשך)

תקנה עולמית אבל בפה
לא פסיל אבל מיהו צריך
ליטנו לה באותו התנאי
כיון שנכתב התורף ע"ד כן
ואם רוצה הבעל לחזור מן
התנאי ולגרשה בלא תנאי
צריך לכתוב לה גט אחר
בלא תנאי ולאחר התורף
חזין פוסל דוקא בכבד
אבל בל פה לא פסיל
ליה אלא יכול ליתנו לה
בלא תנאי והוא כשר ע"מ
אינו פוסל אפילו בכבד
שכל מה שרוצה להתנות
אחר התורף בין בכבד
בין בל פה יכול להתנות
ואם רוצה לחזור מתנאי
ולגרשה בו בלא תנאי
הרשות בידו כיון שהתורף
נכתב בלא תנאי: **מתני'**
אם את מותרת לכל אדם
אלא לאבא ולאבך לאחי
כוכבים ולכל מי שאין
לה עליו קידושין כשר.
פ"י דכיון דאסירי עלה
מאורייתא לאו שרי הוא
וכשר הרי את מותרת לכל
אדם אלא אלמנה לכה"ג
ישראל לנתן ולממור ולכל
מי שיש לה עליו קידושין
אפילו בעבירה פסול: בעא
מניה רבא מן תנמן חזין
מקדושי קטן מהו השתא
מיהו לאו בר היה הוא
או דלמא אתי לכלל היה
ופשט ליה דכיון דאתי
לכלל היה שירוא הוא:
חזין מן הגולדים מהו
השתא מיהו לא איתלידו
או דלמא עתיד דמתילדו
חזין מבעל אחותה מהו
השתא מיהו לא חזיא ליה
או דלמא זמנין דמתיה
אחותה וחזיא ליה חזין
מזונותיה מהו בנישואין הא
לא שירי או דלמא הא
שירי בביאה חזין משלא
דרכה מהו בכריכה הא לא
שירי או דלמא משכבא איה
כתיב: חזין מהפרת נדרין
מהו בנישואין הא לא שירי
או דלמא איהו יקלטנו
ואיהו יפרנו כתיב חזין
מהו בנישואין מהו בנישואין
הא לא שירי או דלמא קנין
כספו כתיב חזין מירושתיך
מהו בנישואין הא לא שירי
או דלמא איהו יקלטנו
כספו כתיב חזין מירושתיך
מהו בנישואין הא לא שירי
או דלמא איהו יקלטנו
כספו כתיב חזין מירושתיך

דבריו הכל כשר. **אע"ג** דכחון פסול דלמא חזין
בסמון ואי צעית אימנא לאחרי המורף ודברי הכל מ"מ לא
גורין ציה ע"מ אטו חזין דמורף אחר המורף אינו פסול אלא מדרבנן
גזירה אטו פסול ולא גורין גזירה לגזירה: **רבא אמר**
מהלוקת לאחרי התורף. **לרבי גמור**
ע"מ דלאחר המורף אטו ע"מ דלפני
המורף אע"ג דלפני המורף נמי אינו
אלא גזירה אטו חזין כולה חדא גזירה
יהא: **אבל** לפני התורף דברי הכל
פסול. דגורין אטו חזין ומחזין הוא
פסול גמור אפילו על פה דסבר רבא
ללא נכתב בשם כריתות:

ומתני' דקתני לכתב ואוקימנא
בחזין אבל על מנת לא
פסול לאחרי התורף ורבנן. והוא הדין
דללאו האי טעמא לרין לאוקומי
מתני' אחר המורף מדקתני כמזו
דמשמע אצל על פה כשר:

תניתיה קמנה מתגרשת בקידושי אביה. וא"ס ודלמא לא

הארוסין איירי וצ"ש לה אז דנת
הויה היא ועוד אמאי לא קא מיימתי
מתניתין דפרק התקבל (לעיל דף סה).
קטנה שאלמנה התקבל לי גיטי אינו
גט עד שגייש גט לידה ומוקמין לה
כפ"ד דקדושין (דף מד): חזין לה אז
ואורי דהך צרייתא משמע ליה בכל
ענין אפילו אין לה אז או מן הסוואין
דלחן לאציה רשות צה אצל מתניתין
דהתקבל מני למדמיה צדיש לה אז
דמשמע פשט דמתניתין דקתני צמר
הכי ואם אמר אציה כו' והכי הוה צמי
למידק¹ כפסק שני דקדושין (דף מד):
צדיש לה אז עסקינן:

חזין מתגרשתיה מהו. פ"י צקונטרס
שאל משאל לכהן לא תכל
צמרומה ואין נראה לר"י דללאו דכר
לא אכלה צמרומה דגרשה מתחלת
צ"א עליה דמשמרת לציאה פסולה
יהא¹ אע"ג דאהני מה שנשעיר שמתא
אסורה לאכול מן המורה¹ מכל מקום
נראה דחוק לפרש כן¹ ונראה לפרש חזין
צמרומה שהוא כהן ומגרשה לכל דבר
חזין שלא מתאסף צאצאיה לא הוה שיר
דקנין כספו אמר רחמנא דע"י קידושין
אוכלת צמרומה אס כן עדיין קידושין
עליה ואין זה כריתות או דילמא
בקדושין לא הא שיר שמתול להתקדש
למי שמרלה וכו' האי גונגא פ"י צקונטרס
עלמא גזי חזין מירושתיך ומהפרת נדרין:
רבי

ולאבך ובמאי אילימא בנשואין אבא ואבך בני נשואין נינהו אלא לאו
בנות ולאבא ולאבך הוא דלא שירי הא לאחר שירי דלמא בנשואין דעבר
ואינסיב² חזין משלא כדרכה מהו בכדרכה הא לא שירי או דלמא
ימשכבי אשה כתיב חזין מהפרת נדרין מהו בנישואין הא לא שירי או
דלמא² אישה יקימנו ואישה יפירנו כתיב חזין מתרומתיך מהו בנישואין
הא לא שירי או דלמא³ קנין כספו חזין מירושתיך מהו בנישואין
הא לא שירי או דלמא⁴ לשארו וירש אותה כתיב חזין מקידושיך בשטר
מהו מי אמרינן אפשר דמקדש לה בכסף ובביאה או דלמא ויצאה והיתה
איתקוש הוויות להרדי⁵ תיקו: **מתני'** גופו של גט הרי את מותרת לכל אדם
רבי

שירי קידושין צטור לא יהו קידושין כלומר ששיר אחד מדרכי קדושין ולא שיר
אחד כולל: ואיסקס הוויות להרדי. והיכא דשיר חדא מיימיה לא קרינא ציה ואלה: **מתני'** גופו של גט. עיקר כתב הגט כן יכתבו בו:
והן

ואוקימנא כחון. צריש פירקין (פד) ושמעין מיניה דלילו צעל מנת אפילו
כמזו כמזו כשר: אימנא דברי הכל כשר כו'. ר' יירא לטעמיה דלוקי
פלוגתא בלפני המורף הלך ד"ה פסול לא משמחת לה: ולימא. ליה
רבי יירא לתנא תני ה"ו פסול ולא תימתי דברי הכל וימנא רבי היא:

פנה ד"ה אצנייה. ע"כ דברי הכל
אצנייה רביה לתנא דתי אצנייה הכל
זה לא הוה מוחלף ליה צדברי הכל
אפילו שכן גירסא שלו אצל כשר
בפסול מוחלף ליה אס שכן שמועמו
להכי אמר ליה תני דברי הכל כשר
דמסתברא דהכי אצנייה רביה:
מתני' אלא לאצא ולאצין כו'.
לאו שירא הוא דללאו איסור אישות
נמי לא תפסי להו צה קדושין:
אלמנה לכהן גדול. כיון דקדושין
תופסין צמידי לאחין דלמארינן צפ"ק
דקדושין (דף יח): ולהאי לא תפסי
משום איסור אישות שבה אשתה
דשיר צגיטא: ולכל מי שיש לה עליו
קדושין. אס היתה פנויה ואפילו
צעצרה דלחיה ללו: פסול. דהוי
שיר: גב' כלנא דרישא. ולכל מי
שאין לה עליו קדושין: נסיני. מן
הצענונין שהיו משצעה אומות ואיכא
לאו דלא מתחמן צס): מצרי ואדומי.
כחון שלשה דורות שהס צאיסור
עשה: חזין מקידושי קטן. חזין
מפלוגי וקטן הוא: קטנה מתגרשת.
אס קצלה גיטה לאחר מיתת אציה:
צקידושי אציה. כלומר ואפילו קידשה
אציה לאס הזה דהו להו קדושין
גמורין: והא צענין וילאה וסיסה. ללא
מיגרשה אס"כ ראויה לקדש את עצמה
לאס אחר: אלא אפיה לכלל הויה.
לאחר זמן וקא חשיב ליה מעשיו ללא
דק קרא למימ דתיהו השתא צת
הויה לענין שירא נמי הוה שיר:
הגולדים. עתדין להולד: או דלמא
עסדין דמסילדי. ומיתסרע עליהן
מפ"י (אשמו) של זה הלך הוה שיר:
עבר ועובר כוכבים נמי. הא מליט
למימ צה עמדי דמיגיירי ואפ"ה לא
הוה שיר: השתא מיהס לא חויה ליה.
כל זמן שאחותה קיימת ולא הוה שיר:
חזין מונותיך. שלא צעעלו צנות:
או דלמא שיר צציה. צעלמא וכל
אישות קרינן צה: אצא ואצין צני
נשואין נינהו. דמיסק אלעמיה
דצני לאצנייה צדה הא לא תפסי
צה קדושין: אלא לאו צנות. ואצא
ואצין הוא דלא הוה שיר דללאו הכי
נמי אמרינן להו: **ודלמא** צנישואין.
קתני מתני' וף על גז דלאו אורחא
הוא הלכך לאחר הוה שיר אצל
צנות אימנא לא הוה שיר: **משכבי**
אשה כתיב. הקיס שני משכבי לכל
דבר: ואישה יפרנו. וכיון דשירי הפרת
מדרים לגציה אישה קרינא ציה:
מתרומתיך. שאל נשאל לכהן לא
יאכילן צמרומה: קנין כספו. הוא יאכל
בו כתיב והאי כיון דלאו צר הכי הוא
לא הוה קנין כספו ואשתה דשיר
צקדושין אצל כהנים: חזין מירושתיך
שאל תמתי אפי יורשך: **ממשפחתו**
ירש אופה. מכאן שהצעל יורש את
אשתו וכיון דאיהו יריט לה אשתו היא: חזין מירושתיך שאל תמתי אפי יורשך: **ממשפחתו**
את כולל: ואיסקס הוויות להרדי. והיכא דשיר חדא מיימיה לא קרינא ציה ואלה: **מתני'** גופו של גט. עיקר כתב הגט כן יכתבו בו:
והן

(א) ס"ה ל"ג, (ב) ג' לעיל:
כמותות פג"א, (ד) כמותות
מו: וס"ג, (ה) מדרים ה';
(ו) ג' דפ"א, (ז) ו' ג'ל'
אשמו,

תורה אור השלם

1. ואיש אשר ישב את
אביו ואת אמו
תועבה עשו שניהם מות
ימיתו דמיהם הם:
2. כל נדר וכל שבועת
אשר קלעת גפס אישה
אך קמנו ואישה יפרנו:
במדבר כ יד
3. וכהן פי יקנה גפס
קנין כספו הוא יאכל בו
ורחל ביתו הם יאכלו
בלחמם: ויקרא כב יא
4. ואם אין אחים לאביו
ותחתם את נחלתו
לשארו ויקרב אליו
ממשפחתו וירש אתה
והיה לבני ישראל
לקחת משפט כאשר
צוה ה' את משה:
במדבר כו יא

מוסף תוספות

א. לאו גזירה לגזירה
היא (א"א). רבי קרשקס.
ב. דכיון דהיינו
בכבד ולא פקיעי איני
בין טופס לתורף מיהו
ואתי לינשא לפני התורף
אפילו בחזין. ש"ק.
ג. ע"י א"ב. מוס' א"ה.
ד. רב נתמן גופיה
מוקי. מוס' א"ה.
ה. רבא. מוס' א"ה.
ו. דהנין (בבבמוט ע"ג)
אלמנה לכהן גדול גורשה
ולחצה לכהן הירויט לא
הארוסין לא יאכלו
בתרומה. פירוש משום
דמשתמרת לביאה פסולה
לא אכלה. ש"ק.
ז. דמדאורייתא אובלת
מן הארוסין והוה משיר
בבט שלא תאכל. מוס'
ה"ה. חזין דמדרבנן
לא אכלה. מוס' א"ה.

פסקי ר"ד

חזין שפוסל ע"פ פוסל
בכבד ע"מ שאינו פוסל
בפה אינו פוסל בכבד:
א"י יורא מחלוקת לפני
התורף ד"י סבר גורין
ע"מ אטו חזין ורבנן כשר:
לא גורין אבל לאחר
התורף דברי הכל כשר:
ורבא אמר מחלוקת לאחרי
התורף ד"י סבר גורין
לאחר התורף אטו לפני
התורף ורבנן סביר לא
גורין אבל לפני התורף
דברי הכל פסול. פ"י ס"ל
לרובא כל תנאי דמיכבדי
גיטא קמני התורף פסול
מן התורה שאין לה ספר
כריתות כיון שתנאי תרוב
כתובו ואי"פ שהוא תנאי
כשר והאשה רוצה לקיימו
אלא צריך לכתוב הגט
בלי תנאי ואפילו שרוצה
להתנות ליה בעת שמועמו
לה. ו"י יורא סבר אס
תנאי כשר הוא אינו פוסל
ומקרי ספר כריתות כיון
שיכולה לקיימו וליכתא
כרבא. נמצא מעכשיו לפני
פסק ההלכה ולפני התורף
פסול חזין בין בכבד כן
שכתב תוכניו בל פה
כגון שהודיעו להוספי כתבו ע"ד כן שאין לה תקנה עולמית לזה גט וצ"מ שהוא תנאי כשר הוא פוסל דוקא בכבד שאין לו